

Kjak

Hanus Samró
Tinglimur fyri Fólkaflokkinn

ALS eingin loysn

Í dag hoyrdust aftur tíðindi, at forkvinnan í Meginfelag Føroyskra Studenta (MFS), Biritá í Dali, mælir til, at lesandi skulu sleppa upp í ALS, tá ið tey eru liðug við útbúgvingina. Hetta er ikki sørt køvandi og óvísionert, tí endamálið hjá einum ungdomsfelagsskapi eigur ikki at vera, hvussu vit fáa best burtur úr ALS, men heldur, hvussu gagnnýta vit útbúgvingina, soleiðis at vit sum samfelag fáa mest burtur úr vitanini.

ALS

Tað velst sjálvandi um hugburð, men eg haldi ikki, at tað er serliga lokkandi av einum samfelag at eggja nýútbúnum beint upp í ALS. Hetta er ein vandamikil gongd, tí hvussu langt skulu vit tryggja okkum? Nær siga vit: “enough is enough”? Her til og ikki longur?

Lat tað vera greitt: ALS er ein framúrgóð skipan til tey, ið veruliga hava tørv á henni, tey, ið hava mist arbeiði, men sum framvegis skulu gjalda fyri hús og heim. Tíverri, so tykist tað hjá nøkrum, sum pengarnir úr ALS eru lætt vunnir, tí tú fyllir bara nøkur skjøl út, og so koma pengarnir av sær sjálvum. Pengarnir koma bara ikki av sær sjálvum, teir verða tiknir

frá løntakaranum. Um nýútbúgvinn sleppa beinleiðis upp í ALS, verður tað ein eykarokning goldin av sama persóni, sum hevur goldið fyri útbúgvingina og lestrarstuðulin, um viðkomandi lesur uttan fyri Danmark.

Hetta verður harafturat lagt oman á hækkaða ALS-gjaldið, sum var ásett fyrr í ár, tí vandi var fyri, at ALS kassin fór at verða tómur um nøkur ár.

Nei, tíðin er komin, har vit sum samfelag siga: vit stuðla útbúgvingum, men tann einstaki hevur ábyrgdina av, hvat hendir aftaná loknan lestur.

Her til og ikki longur.

MFS

Tað er eingin loyna, at Meginfelag Føroyskra Studenta (MFS) hevur stóran týðning fyri lesandi. Tey eru røsk, eldhugað, og so royna tey at bota um lestrarumstøðurnar bæði í Føroyum og aðrastaðni. Tað hava tey prógvað við tiltøkum, sum “Hvat nú? – Markleys útbúgving” og “Jobmatch”.

MFS átti heldur at eggjað nýútbúnum til at fáa sær royndir í landinum, sum tey nú einaferð búgva í.

So kunnu tey heldur bíða eftir rætta starvinum.

Nei, tíðin er komin, har vit sum samfelag siga: vit stuðla útbúgvingum, men tann einstaki hevur ábyrgdina av, hvat hendir aftaná loknan lestur

John Rødgaard

Må en lagmand lyve og bedrage (4)

Jeg har gennem længere tid fastslået, at lagmand Kaj Leo Holm Johannesen har løjet, bedraget, begået magtmisbrug, optrådt socialt uacceptabelt, ignoreret sine egne eksperter, været hånlig over for 5.000 protester, virket naiv og dum og gjort sig selv til grin. Kort sagt: Vist sig uværdig til at være lagmand.

Der kan ikke være mange her, som er uvidende om dette. Så når ingen, absolut ingen, har modsagt det, må vi kunne sige, at det er fakta.

Enhver respektabel person ville selvfølgelig reagere på så grove påstande. At en lagmand ikke tør det, men er nødt til at være dum, døv og blind, viser bare hvor langt ude han er.

På det sidste har der været en del opmærksomhed om kørepenge. For enhver normal, upartisk voksen er det indlysende, at de nuværende regler er direkte idiotiske. Man kan tilføje asociale, umoralske, udemokratiske og tæt på tyveri.

Når det så bliver slået så stort op, at alle kan se det urimelige i reglerne, ville de fleste vel føle sig nødsaget til at bruge sin sunde fornuft og lave reglerne om.

Det gjorde landsstyrespartierne selvfølgelig ikke.

Folkeflokkinn er undskyldt. Det er nu engang deres politik at rage til sig. Det er da ærlig snak.

Men hvad gjorde resten af Kaj Leos medskyldige, der jo engang prøvede at bilde os ind, at de da gerne ville tage hensyn til andre mennesker?! Her var ingen hensyn, der skulle tages, og derfor heller ingen undskyldninger.

Ville de virkelig være villige til at stemme på noget, som alle ved er komplet idiotisk, udelukkende for selv at score nogle penge? Selvfølgelig ville de det!! De prøvede ikke engang at forklare eller forsvare det. Hvilket nok heller ikke er

muligt.

Hvis nogen skulle have været i tvivl om, hvilken slags mennesker der styrer landet, er den tvivl i hvert fald væk nu! De hylder kun én gud: Mammon.

Så hvis Færøerne år 2012 nu ligner noget, er det Sovjetunionen i 1960'erne. Der sad også en lille klike og delte landets rigdomme mellem sig. Der blev landet også styret i direkte modstrid med det store flertals ønsker. Der var ledelsen også dum, døv og blind over for folkets ønsker. Der var ledelsen også mere eller mindre hadet af de fleste borgere.

Hos os er der imidlertid ingen hær. Så det burde da være muligt at slippe af med sådan en mini-diktator.

Desværre er det repræsentative demokrati ikke særligt godt gearet til at klare folk, der ikke respekterer demokratiet. Det gælder nogle muslimer i Danmark, og det gælder Kaj Leo og hans kumpaner her. Principielt er der ikke den store forskel.

Den eneste chance for at slippe af med “samfundsnasserne”, er at skabe en stor folkelig modvilje mod dem.

Dette er svært, for Kaj Leo har indset det håbløse i at prøve at forsvare sine gerninger. Han skal bare have 3½ år til at gå hurtigst muligt. Det gør han ved at lukke munden på sig selv og sine sammensvorne, så der ikke bliver nogle angrebsmål. Ganske godt tænkt, faktisk.

Det er selvfølgelig uansvarligt og en masse andre grimme ting, men om et års tid gider de fleste nok ikke brokke sig mere. Så millionerne venter i horisonten. Hvad der så sker med hans medskyldige er deres problem.

Det ville da være naturligt at strejke i protest mod, at skattelovgivningen blandes ind i overenskomstforhandlingerne, når nu alle ved, at skattelovgivningen

bliver lavet om igen om 4 år! Pædagogerne har vist modet og er gået forrest! Min dybeste respekt og tak for det!☺ Hvis dette blev bakket godt op, ville det være en god chance. Desværre ser opbakningen ud til at være noget spredt. Det vil nok ikke være nok til at få Kaj Leo til at gå af, så han mister sin fede livsvarige, ikke-indbetalings-beskattede understøttelse.

Så kunne man håbe på, at landsmødet i Sambandsflokkinn kunne få Kaj Leo bragt til fornuft, men alle kritikerne har vel meldt sig ud, og Kaj Leo har den ene ting, han er god til: At snakke udenom!

Et skridt på vejen kunne være at gennemføre et stort “Gallup Prøvevalg”. Var det ikke noget for en avis?

Men vi kommer ikke uden om, at den 4. Statsmagt må aktiveres. Lad mig citere fra en skolebog: “Samfundets vagthund. En hidsig vagthund, som bider sig fast i magtens ben og giver hals, hvis magthaverne handler forkert. Sådan lyder idealet om medierne som den fjerde statsmagt. Ideelt skal medierne holde et vågent øje med magthaverne, afsløre uregelmæssigheder hos offentlige myndigheder og kigge private virksomheder over skulderen”.

Hvor ofte har man ikke hørt om de lande, vi skal sammenligne os med? Men den nuværende situation kunne ikke opstå andre steder i Nordeuropa end her!

For i de andre lande fungerer den frie presse som den 4. Statsmagt. Hos os er de oftest bare mikrofonholdere og nikkedukker, når det gælder magthavernes ugerninger!

I den aktuelle sag vil menigmand høre, hvordan kørepengene regnes ud. Så skal en TV-mand stikke mikrofonen op under næsen på Kaj Leo og spørge, om

han synes, at det er rimeligt. Hvis Kaj Leo svarer ja, må han være en løgner. Det kan han simpelthen ikke mene inderst inde. I givet fald går man efter begrundelserne. Dem er der vist ikke én eneste af. Fanget! Svarer han nej, er han da en idiot. Så han vil prøve at undvige ved at tale udenom, og hos os er det desværre en reel chance. Det ville aldrig lykkes andre steder i Noredeuropa!

Det kan da ikke være så svært, så hvad er årsagen til denne uduelighed? Er journalisterne for dårlige? Er de bange for at lægge sig ud med magthaverne? Bliver de stoppet af deres chefer? Er Kaj Leo blandet ind i det her i det skjulte? Hvem kommer med forklaringen på det her?

Til slut nogle forslag til lidt god underholdning: Hvad med at bore lidt i, hvordan Kaj Leo som den eneste person i landet kunne tro, at han ville få et 3-cifret millionbeøb foræret, når det var meldt klart ud, at det ikke ville ske? Eller at få Kaj Leos version af, hvorfor han løj på valgaften? Hvordan er det at føre folkeflokspolitik, når man absolut intet har fået til gengæld? Hvordan kunne han kalde 5.000 protestunderskrifter for “småting”, når han kun har 6.000 støtter? Hvordan føles det, at knap 3.000 af hans egne vælgere gav hans politik den absolut lavest mulige bundkarakter. Hvordan føles det at vide, at hans parti ville blive halveret, hvis der var valg nu?